

Fonds. Det er derfor ikke ligegyldigt, paa hvilken Maade Pengene kommer ind i disse Skolefonds.

Endnu grellere forekommer Forholdet mig at være ved Vejvæsenets Budgetter i Amterne. Dér er det endnu saaledes, at Købstæderne betaler efter Hartkorn, og man vil forstaa, at efterhaanden som Uderskuddene paa Amternes Budgetter netop paa Vejvæsenets Omraade er vokset saa ganske kolossalt i den senere Tid, maa Tiden være inde til alvorligt at overveje, om man virkelig kan blive staaende ved den Beskatningsform, man har i Øjeblikket. Efter min Mening er den fuldstændig forældet, og det underer mig, at man ikke i vore Amtsraadsforeninger kraftigere har drøftet dette Spørgsmaal og rettet Henstillinger til Rigsdagen om at ændre de bestaaende Forhold. Ganske vist faar man jo Bils-katten, men det er kun en Brøkdel af, hvad Vejvæsenet i det hele taget koster, og den Stigning, der er i Udgifterne, er tidt forbløffende. Budgetterne er steget med 5—7 Gange saa store Beløb, som de var paa for nogle Aar siden. Det er anderledes store Tal, man er oppe paa i Sammenligning med Tallene paa de Budgetter, som Vejvæsenet i Amterne havde for blot nogle Aar tilbage.

Jeg vil blot slaa til Lyd for, at hele denne Beskatning tages op til Revision. Der gælder saa forældede Bestemmelser, at de ikke kan opretholdes ud i Fremtiden. Jeg vil gerne appellere ogsaa til Indenrigsministeren, om han ikke mener, at der er et Misforhold til Stede her. Der er naturligvis mange Spørgsmaal, som man i den Henseende skulde overveje. Bl. a. burde man overveje, om man ikke skulde ind paa lignende Beskatningsregler, som man paa dette Omraade har i de søndre jyske Landsdele. Det er den Slags Spørgsmaal, der naturligvis skulde tages op i det Øjeblik, man besluttede sig til at undersøge hele dette Spørgsmaal med det for Øje at tilvejebringe en ny Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg vil saa gerne sige at Par Ord om en Sag, der er nævnt af mit Partis Ordfører i Forbigaaende. Han stillede, hvad jeg er meget glad ved og takker ham for, et Spørgsmaal til Regeringen angaaende den Toldlov, der for kort Tid siden er vedtaget i Tyskland, og som nu er traadt i Kraft. De nye Bestemmelser, der dér er gennemført, har ikke mindst paa min Egn vakt en overordentlig stor Opmærksomhed. Det viser sig, at man i Republikken Tyskland optager de gamle Metoder, som man brugte i den Tid, Tyskland var et Kejserdømme. Sagen er af overordentlig stor Betydning,

ikke mindst for den Egn, jeg repræsenterer her paa Rigsdagen; i Sydvest-Jylland er man jo i særlig Grad inde paa Kvægopdræt og Hestopdræt.

Jeg mener, at vi maa have en Udtalelse af Regeringen om, hvorledes man vil gribe denne Sag an. Jeg tvivler ikke om, at der maa optages Forhandlinger med de tyske Myndigheder, og de maa vel optages gennem den Traktatkommission, vi har siddende. Men det forekommer mig, at Sagen er saa stor og betydningsfuld, at man udmærket godt kunde og efter min Mening ogsaa burde nedsætte et særligt Udvalg her paa Rigsdagen og i alt Fald til sin Tid maa have grundig Oplysning om, hvorledes Forhandlingerne med de tyske Myndigheder forløber.

Det kunde maaske — det har jeg i alt Fald for mit Vedkommende ment — have sin Betydning at nævne nogle enkelte Tal paa Vareomsætningen mellem Tyskland og Danmark. Jeg skal ikke nævne mange Tal, men jeg har her en Del, som jeg ønsker ogsaa skal staa i Rigsdagstidende. Det har sin Betydning at studere disse Tal noget nøjere for at se, hvorledes Forholdet er mellem vor Udførsel til Tyskland og Indførselen fra Tyskland hertil. Vi indførte i 1913 fra Tyskland for 328 Mill. Kr.; det repræsenterede 38 pCt. af hele vor Indførsel. I 1921 — jeg overspringer de Aar, der var unormale, Tyskland kunde naturligvis ikke i Krigens Aar og de nærmeste Aar derefter udføre i alt Fald noget videre til de omliggende Lande — indførte vi fra Tyskland Varer til et Beløb af 462 Mill. Kr. eller 27 pCt. af hele vor Indførsel. Det steg i 1922 til 477 Mill. Kr. eller 31 pCt., og i 1923 er vi oppe paa 650 Mill. Kr. eller ca. 33 pCt. af vor samlede Indførsel. Disse Tal viser, at vi er udmærkede Kunder i Tyskland, og det kan derfor heller ikke være den tyske Nation ligegyldigt, hvorledes Forholdet toldpolitisk set bliver mellem de to Lande. Af de Varer, det her drejer sig om, er naturligvis en Del Transitvarer, men de samlede Beløb er dem, jeg her har nævnt. I de samme Aar har vi udført til Tyskland: i 1913 for 179 Mill. Kr. eller 25 pCt. af vor Udførsel, i 1921 for 212 Mill. Kr. eller 13 pCt. — her er vi altsaa inde paa en nedadgaaende Linie —, i 1922 for kun 90 Mill. Kr. eller 7 pCt. og i 1923 for 105 Mill. Kr. eller kun 6—7 pCt. af vor samlede Udførsel. Det forekommer mig, at disse Tal er et meget talende Vidnesbyrd om, at Danmark er en meget god Kunde i Tyskland, medens det i Forhold til disse Tal er minimale Beløb, Tyskland har købt for her i Danmark, altsaa omkring 100 Mill. Kr. i de sidste Aar.